

de have to Gange henvendt sig med Andragender til Folketinget. Første Gang, Folketinget behandlede deres Andragende, blev det foreslaaet at henvise det af et Mindretal, min Partifælle Harald Jensen fra Aarhus og mig, medens de øvrige Medlemmer af Finansudvalget ikke vilde gaa med til, at denne Sag maatte henvises til Ministeren, men da Funktionærene kom igen i Fjor med et Andragende, som blev behandlet i Finansudvalget, stod hele Finansudvalget enigt om at henvise denne Sag til Ministerens Overvejelse. Det er jo Praksis her i Rigsdagen, at naar Folketinget enstemmig henviser en Sag til Ministerens Overvejelse, betyder det saa meget som, at nu venter man, at Ministeren vil tage sig af denne Sag, og Ministeren kan paa Forhaand gøre sikker Regning paa Folketingets Støtte, naar han fremsætter Forslag i den Retning, som Andragerne have antydnet, idet Folketinget ved sin Henvisning allerede har erklæret sig for Sagen. Efter at denne Henvisning havde fundet Sted i Fjor, blev der fra det samme Mindretal, som i Aar stiller Forslag om Huslejetillæggets Indførelse, stillet et Forslag paa Tillægsbevillingsloven. Vi havde nemlig ventet, at Folketinget efter den Stilling, det indtog i Fjor, vilde have støttet denne Sag. Det skete imidlertid ikke. Vort Forslag blev forkastet, men det er ikke forkastet med noget Flertal i dette Ting. Der var Afstemning ved Navneoppraab, og det viste sig, at der kun var 47, som stemte imod, 34 stemte for, 1 stemte ikke, og 31 vare fraværende, saa at man kan ikke sige, at et Flertal af dette Tings Medlemmer i Fjor har udtalt sig for en Forkastelse af denne Sag.

Nu er Sagen altsaa atter kommen frem i Aar, og vi kunne sige, at om denne Sag skal gennemføres eller ikke, beror alene paa den højttærede Minister. Jeg føler mig overbevist om, at i det Øjeblik, Ministeren vil gøre Forslaget til sit eller i Dag vil erklære, at han til 3die Behandling vil stille et andet Forslag, men af et lignende Indhold, vil den Sag med Lethed gaa igennem, fordi, som sagt, Folketinget allerede har erklæret sig for denne Sag ved den Henvisning, som blev foretagen i Fjor af det Andragende, som Funktionæ-

terne havde tilsendt os. Som sagt, der var ikke mere end 47, der stemte imod, og deriblandt var 7 Ministre. Jeg vil derfor haabe, at denne Sag maa finde sin Løsning i Aar. Det forekommer mig, at det er et rimeligt, beskedent og retfærdigt Krav, som disse Banefunktionærer stille. at det er saa naturligt, at de fremkomme med det under den nuværende Dyrtid, hvor det er umuligt for disse Folk at komme ud af det med de smaa Lønninger, de oppebære. Enhver vil forstaa, at det at faa et Tillæg paa 120 Kr. eller 90 Kr. om Aaret vil være et baade kærkomment og nødvendigt Tillæg for disse Folk. Jeg skal derfor herved paa det bedste anbefale denne Sag.

Jeg skal derefter omtalte en anden Sag, der har været til Behandling mange Gange her i dette Ting, det er Tantiemefordelingen. Ved Finanslovens 1ste Behandling blev der fra mange Sider udtalt en stærk Kritik baade imod selve Tantiemen og ogsaa imod den Maade, hvorpaa den fordeles. Vi have fra Socialdemokratiets Side i de sidste Par Aar søgt at faa en anden Ordning i denne Sag. Der staar i Lønningsloven, at det er en Sag, som kan tages op til Ændring paa de aarlige Finanslove, vi have derfor atter i Aar fremdraget denne Sag til Samraad med Ministeren. Ministeren synes imidlertid ikke at have stor Interesse for Sagen. Han har ikke været til at formaa til at stille et andet Forslag. Derimod har han udtalt, at de Herrer, som ønske Forandring i den Sag, selv kunne fremkomme med et Forslag, saa kunne vi se paa det. Nu er det naturligvis let for Administrationen at sige saadan til private Medlemmer, fordi det er meget vanskeligt for disse at stille Forslag om en Ændring i et Forhold, der er af saa administrativ Natur som dette, men da Ministeren har opfordret os, der ønskede Forandring, til at fremkomme med et Forslag, har jeg søgt at imødekomme dette Ønske og skal her i Hovedtrækkene udtale, hvorledes jeg kunde ønske Tantiemen fordelt. Jeg kunde for det første ønske, at Generaldirektøren, Direktørerne og Embedsmændene af 1ste Lønningsklasse helt unddrages fra Tantiemen. Det er ikke, fordi jeg ønsker, at de skulle have mindre Løn. Naar Generaldirektøren lön-